

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ZIMA 2018 | Vydává Obecní úřad ve Velkých Karlovicích | www.velkekarlovice.cz

Vážení a milí spoluobčané, přeji Vám klidné prožití vánočních svátků. Věřím, že nastávající rok 2019 prožijete ve zdraví a rodinné pohodě. Přeji Vám, abyste se setkávali jen s lidmi, kteří Vám přinášejí především radost a životní pohodu.

Za zastupitelstvo obce - Miroslav Koňářík - starosta obce

Ustavující zasedání zastupitelstva

Na základě výsledků říjnových komunálních voleb se 30.10.2018 uskutečnilo I. zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce.

Starostou obce byl zvolen pan Miroslav Koňářík, místostarostou pan Jiří Jurečka, kteří jsou zároveň členy rady obce. Ostatní členy rady obce jsou pánové Vladimír Křenek, Josef Vašut a Ing. Zdenek Juračák.

Finanční výbor bude pracovat ve složení: Ing. Petr Pšurný - předseda, členové - pan Petr Koňářík, Mgr. Petr Koňářík, pan Petr Ondřejka, pan Miroslav Martinák. Předsedou kontrolního výboru byl zvolen Ing. Robert Valchář, členové - Bc. Alena Janotová, Mgr. Daniela Detriková, Bc. Václav Bartošek a pan Stanislav Sedlák.

Všem zastupitelům, kteří pracovali v minulém období, srdečně děkuji, nově zvoleným členům přeji hodně elánu a dobrých myšlenek ve prospěch karlovské obce a jejích občanů.

Stavební práce v údolí Jezerné

Jistě jste již zaznamenali, že stavební práce na rekonstrukci komunikace II/481 a mostu se blíží ke svému konci a zůstává nám rozpracovaná stavba chodníku a cyklostezky. Investorem rekonstrukce komunikace a mostu v údolí Jezerné bylo Ředitelství silnic Zlínského kraje. Obec Velké Karlovice přispěla na tuto investici částkou 944 254,- Kč, a to především na úpravu nájezdů místních komunikací a výstavbu vtokových jímek, které jsou za cyklostezkou. Rovněž veškeré účelové odvodnění komunikace, které je pod chodníkem a cyklostezkou, hradí obec ze svého rozpočtu. Nad rozsah příspěvku hradí obec i kamenné obručníky oddělující komunikaci od chodníku nebo cyklostezky pro smíšený provoz. Zcela nové veřejné osvětlení je hrazeno rovněž z obecního rozpočtu.

V jarních měsících se bude pokračovat na stavbě cyklostezky pro smíšený provoz a chodníku. Zimní technologickou přestávku považujeme vzhledem k vysokým násypům a možnému sedání terénu za vhodnější variantu než ukončit stavbu za každou cenu při nevhodných klimatických podmínkách.

Prodloužení vodovodního řádu - investor obec - je ze 2/3 ukončeno, zbývajících část bude rovněž provedena na jaře roku 2019. Následně dojde ke kolaudaci a možnému připojení rodinných domků. Bylo by velmi vhodné, aby zájemci o připojení nemovitostí na vodovodní potrubí si v průběhu zimních měsíců vyřizovali dokumentaci pro stavební povolení tak, aby v průběhu léta mohli již odebírat pitnou vodu z nového vodovodního řádu.

Jsme si vědomi skutečnosti, že průjezd stavbou, a především pohyb chodců byl v průběhu stavby velmi nebezpečný. Pravidelně jsme stavební firmy na tuto skutečnost upozorňovali a děkujeme Vám, že jste projevili vysokou míru tolerance a odpovědnosti. Vzhledem k tomu, že všechny stavební práce ještě nejsou dokončeny a nelze veškeré stavební objekty dokonale zabezpečit, pohybujte se, prosím, v daném údolí s vysokou mírou opatrnosti. Děkujeme Vám za pochopení.

Ocenění dobrovolných pracovníků Zlínského kraje 2018

3. prosince 2018 se uskutečnilo slavnostní setkání v prostorách Baťovy vily ve Zlíně u příležitosti ocenění dobrovolných pracovníků Zlínského kraje 2018 za dlouhodobou a kvalitní činnost v oblasti volnočasových aktivit dětí a mládeže. Radou obce Velké Karlovice byl na ocenění navržen pan **Vojtěch Plánka** za dlouholetou činnost trenéra mládeže u příležitosti jeho významného životního jubilea.

Srdečně blahopřejeme

Jubilanti za IV. čtvrtletí 2018

Františka Kováčová	Ludmila Škorňová	Štěpánka Adamcová
Veronika Řeřuchová	Karel Vojvodík	Josef Podešva
Ladislav Škorňa	Pavel Bukovjan	Štěpánka Šturalová
Eva Andrášová †	Josef Mikula	Josef Bambuch
Zdeňka Kořístková	Stanislav Jurečka	Žofie Podešvová

Všem srdečně blahopřejeme!

Akce IC a Karlovského muzea

Po velmi teplém létu a podzimu, který krásně prozářil barvami naše Valašsko, přichází čas adventu a s ním přípravy na další tradiční Kateřinský jarmark. První byla na řadě výzdoba budov IC a Karlovského muzea, kde nám jako každoročně děti z mateřské školy svou vánoční výzdobou oživila okna. Vše se jim opravdu moc povedlo. Pak už jen zbývalo rozmístit stánky pro prodejce, kterých nám každoročně přibývá a jarmark láká stále více návštěvníků z Karlovic i okolí. Nedělní ráno 25.11.2018 se vydařilo a počasí nám po celou dobu jarmarku přálo, což jistě ocenili účinkující, ale i návštěvníci. Ke Kateřinskému jarmarku již po několik let patří prodej vánoční baňky, a tak jsme v letošním roce jako novinku uvedli do prodeje i vánoční svíčku se stejným motivem.

Všem návštěvníkům IC a Karlovského muzea, kteří náš areál navštěvují při našich akcích, moc děkujeme a jsme rádi, že naše činnost má smysl, dokáže zaujmout a snad i trochu potěšit. Poděkování patří také všem našim spolupracovníkům.

Další poděkování za spolupráci a činnost patří paní Jarmile Vlčkové, vedoucí knihovny a kronikářce Velkých Karlovic, která odchází do důchodu. Za celý kolektiv jí přejeme hodně pevného zdraví a pohody v rodinném kruhu.

Vystoupení dětí ze ZŠ na Kateřinském jarmarku

- Výstava 17.ročník fotosoutěže **Valašská krajina**, výstava baněk **Svíťavá krása**
- 16.12. Vánoční povídání o pejskovi a kočičce** v 15.00, kinosál U Potockých - divadelní představení pro děti
- 26.12. Štěpánské koledování** s Karlovjankami a hosty v 16.00 v kostele Panny Marie Sněžné
- 12.1. Myslivecký ples**
- 27.1. O popleteném kouzelníkovi** v 15.00 kinosál U Potockých - divadelní představení pro děti
- 2.2. Valašský bál** OÚ Velké Karlovice
- 3.2. Vražda v salonním coupé** - divadelní spolek DNO Vizovice v 16.00 v kinosále U Potockých
- 10.2. Výstava keramiky**
- 9.3. Revizor** - divadelní spolek KOS
- 16.3. Revizor** - divadelní spolek KOS
- 24.3. O pejskovi a kočičce** v 15.00, kinosál U Potockých - divadelní představení pro děti

Statistika návštěvnosti IC a muzea:

2015	23 346
2016	35 185
2017	37 884
2018 (do 1.12.)	45 196

Program IC Zvonice prosinec 2018 - březen 2019

- 2.12. - 29.1. Výstava betlémů** současných tvůrců z Valašska a severovýchodní Moravy
- 9.12. Pečení a zdobení perníčků**
- 28.12. Vánoční zpívání** s CM Soláň
- 12. 1. Novoroční tříkrálový koncert** - vystoupí Marianna Pillárová, Erika Šporerová, Marie Horáčková
- 2. 2. - 20. 3. Výstava Ferdiš Duša**
- 16. 2. S batohem po severní Indii** - cestovatelská přednáška s Kateřinou Halaštovou
- 2. 3. Koncert Ivo Jahelka**
- 23. 3. - 7.5. Výstava kreseb Josef Polášek**

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné o vánočních svátcích:

24. prosince	ve 22:00 hodin
25. prosince	v 8:00 hodin a v 10:30 hodin
26. prosince	v 8:00 hodin a v 10:30 hodin
31. prosince	v 15:00 hodin
1. ledna 2019	v 8:00 hodin a v 10:30 hodin

Provozní doba Obecního úřadu ve Velkých Karlovicích mezi svátky:

Čtvrtek 27. 12. 2018 7:00 – 11:30, 12:00 – 15:00, pátek 28.12.2018 7:00 – 11:30, 12:00 – 13:30, pondělí 31.12. 2018 zavřeno
Platby za komunální odpad a poplatky ze psů se budou vybírat až po Novém roce.

Křehká krása schovaná ve skle

Konec roku je pro každého z nás svým způsobem bilancování. Přemýšlíme nad tím, co jsme měli udělat a neudělali, a jak to ještě stihnout do Vánoc. Letos máme výstavu skleněnou, křehkou, s neopakovatelným kouzlem.

Je to zásluhou dvou autorek, paní Ivany Hejnyšové a její dcery Jany Avratové. Paní Hejnyšová se u nás představuje svými typickými vitrážovými anděly a skleněnými betlémy.

Paní Avratová Vás překvapí kolekcí skleněných mís, z nichž každá je výjimečná svým motivem a detailem.

Třetí autorkou je malířka Rosvita Mikulová, která svými půvabnými a poetickými obrázky podtrhuje výjimečnost a křehkost této výstavy.

Doufáme, že se nám pro Vás, milí Karlovjané i hosté, podařilo i bez sněhové nadílky vytvořit vánoční atmosféru plnou něhy, lásky a vánočního rozjímání.

Přejeme Vám krásné Vánoce a v Novém roce 2019 zdraví a splnění všech Vašich přání. Sami sobě přejeme, aby si Vás co nejvíce našlo cestu k nám a my jsme mohli s Vámi vesele a plní optimismu oslavit příští rok 20 let, co jsme tady pro Vás.

Závěrem bychom chtěli poděkovat za obětavou pomoc Obecnímu úřadu a všem jeho pracovníkům, děvčatům ze Zvonice, Karlovského muzea, Informačního centra, panu Jiřímu Podešvovi a všem dobrým lidem, kteří nám letos pomáhali.

Marcela Vajceová

Období Vánoc patří k neočekávanějším chvílím v roce. Těšíme se na vůni stromečku, smaženého kapra, na dárky. Nejen na ty, které dostaneme, ale také které darujeme svým blízkým.

Všichni bereme jako samozřejmost, že budeme mít stůl plný dobrot, že budeme mít dárky, že místo, kde postavíme stromeček, je náš domov.

Jsou však rodiny, které tyto „samozřejmosti“ nepociťují ani o Vánocích.

Zakoupením VÁNOČNÍHO CERTIFIKÁTU podpoříte děti, aby mohly nejen Vánoce trávit se svou rodinou. Certifikát si můžete zakoupit od 12. listopadu 2018.

Uděláte radost dvakrát. Tomu, komu certifikát koupíte – ten si uvědomí, že je součástí dobré věci a dětem, které finančně podpoříte.

Ty prožijí štěstí o Vánocích a budou společně se svou rodinou. Darem Azylovému domu pro ženy a matky s dětmi o.p.s. Vsetín pomáháte dětem prožívat radost v přítomnosti blízké rodiny o Vánocích. Více informací na www.azylovydum.cz nebo na našem facebooku.

Přejeme Vám radostné prožití Vánoc, plné pohody a klidu. Do nového roku zdraví, spokojenost a hodně osobních úspěchů.

Za naše Karlovice, Iva Prejzková, Foto Michal Bukovjan

Charita Nový Hrozenkov

Vážení a milí,
s adventem se opět začínáme připravovat na Tříkrálovou sbírku, která probíhá již tradičně v lednu, kolem svátků Tří králů. Tentokrát to bude konkrétně 11. – 13. 1. 2019. Vítězek bychom rádi využili na podporu Domácí hospicové péče, a to na specializované přístroje a jejich revize, a také na provoz, který jsme zatím nuceni spolufinancovat. Rovněž Dům pokojného stáří v Novém Hrozenkově si opět vyžaduje drobnější opravy, proto i zde by směřovala část výtěžku.

Pokud máte chuť a čas nám při sbírce pomoci, budeme Vám velmi vděční. Uvítáme pomoc dospělých, jako vedoucích skupinek, i dětí, jako králů. Svou pomoc můžete nabídnout na tel. č. 739 507 120 nebo na kterémkoliv našem středisku. Děkujeme a těšíme se na spolupráci.

V CHARITNÍ PORADNĚ SV. RITY UMÍ I „ZÁZRAKY“

Po opatrném zaklepání vchází do Poradny sv. Rity mladá žena. Působí nesměle až vyplašeně. „S čím vám mohu pomoci?“ zeptá se jí pracovnice poradny poté, co jí nabídla židli. Místo odpovědi se však ozve hlasitý pláč, přerušovaný neustále se opakující větou: „Pomozte mi, nechci přijít o své děti.“

Přesto, že Charita Nový Hrozenkov otevřela novou službu, kterou je Poradna sv. Rity, teprve nedávno, své klienty už má. „S problémy chodí různými,“ reaguje Eva Slováčková, sociální pracovnice poradny a krátce nastiňuje příběh mladé ženy z úvodu, matky dvou dětí ve věku 3 a 5 let, která se dostala do úzkých. Manžel jí poslední rok nijak finančně nepřispívá ani na děti ani na domácnost. Vlastně půl roku už ani neví, kde se momentálně nachází. Ona sama ze svého příjmu zajišťuje celou domácnost a potřeby dětí. „Co ženu však nejvíce deptalo, byly výhružky ze strany manželovy rodiny - tvrdili jí, že mají známé na úřadech a že jí o děti připraví. Mladou maminku jsem se snažila především uklidnit a hlavně utvrdit v tom, že jako pečující matku ji o děti nikdo připravit nemůže. Společně jsme pak probraly některé další možnosti, jako například podat návrh na svěřeni dětí do péče matky a otci stanovit výživné. Nebo také, s ohledem na skutečnost, že manžel má nesrovnatelně vyšší příjmy, zvážit i podání návrhu na výživné manželky,“ přibližuje situaci sociální pracovnice. Paní prý odcházela z poradny opět se slzami v očích. Tentokrát to ale byly slzy dojetí. „Říkala, že po nekonečné době temna zahlédla světlo na konci tunelu a byla za to opravdu vděčná,“ netají uspokojení ani E. Slováčková.

Když se chce...

Ne vždy jsou osudy návštěvníků poradny tolik dramatické, někteří zavítají třeba jen proto, že potřebují objasnit situaci ohledně dávek, příspěvků na péči apod. I když, jak upozorňuje E. Slováčková, i tady mohou být okolnosti vyhrcoené a lidé na pokraji sil. „Přišla za námi do poradny paní, která má velmi nemocnou maminku a hlavně v poslední době se její zdravotní stav zhoršil. Do domova pro seniory ji dát nechce, ale má už jen 3 roky do důchodu, a nemůže si dovolit zůstat doma bez finančních prostředků, je rozvedená,“ vysvětluje situaci sociální

pracovnice, která z rozhovoru velice záhy zjistila, že paní nemá vůbec ponětí o tom, že existuje příspěvek na péči a že pokud bude mamince přiznán II. stupeň a výše, může přejít na péči o osobu blízkou, kdy doba péče se jí započítá do důchodu a stát za ni bude platit zdravotní a sociální pojištění. „Celý proces jsem jí vysvětlila, vypsaly jsme všechny potřebné formuláře a nyní čekáme na vyjádření,“ uzavírá další krátký příběh z charitní poradny E. Slováčková. Jedním dechem přiznává, že nemůže nevzpomenout ještě jeden zdárný počín Poradny sv. Rity, který jí osobně udělal obrovskou radost. Ukázal totiž, že když se spojí lidé s dobrou vůlí, tak Charita dokáže i „zázraky“.

„Telefonicky se na nás obrátila výchovná poradkyně střední školy s tím, že mají v maturitním ročníku chlapce, který bydlí v jedné z obcí, v nichž Charita Nový Hrozenkov působí. Hoch žil sám s maminkou, ta však zemřela a bylo potřeba mu pomoci v jeho složité životní situaci. V rámci naší ‘poradenské terénní práce’ jsem navštívila školu, kde studuje.“ Za přítomnosti výchovné poradkyně se dozvěděla smutný příběh, na jehož konci je chlapec, který je čerstvě plnoletý, odkázaný sám na sebe - a vlastně bez finančních prostředků. Jeho otec sice žije, ale už roky o něho nejeví zájem. Třídní profesorka má obavu, že pokud si chlapec bude nadále po večerech přivydělávat na brigádách, aby měl z čeho žít - sirotčí důchod mu totiž postačí pouze na zaplacení nájmu, nebude se moci řádně připravit na maturitu v příštím roce. Aktuálně bylo tedy nejdůležitější zajištění finančních prostředků. Bude potřeba podat návrh k soudu na stanovení výživného otci, aby pak bylo možno žádat o další sociální dávky. Co ale do té doby? „Tady se ukázalo, jak je Charita ‘mocná’ a propojení jejích služeb silné, jen se musí chtít,“ uvažuje nahlas E. Slováčková. „Podařilo se nám zajistit ‘mecenáše’ - předobrou duši, která chlapci zatím finančně vypomůže. Prostě i ‘zázraky’ v té naší poradně někdy umíme.“

(ren)

Poradna sv. Rity: Vsetínská 71, 756 05 Karolinka (budova zdravotního střediska - přízemí), tel.: 728 324 494. Ve dnech: pondělí 8:00-13:00 hod., středa 13:00-17:00 hod. a čtvrtek terén (mimo poradnu) 10:00-12:00 hod.

SLUŽBA JE BEZPLATNÁ !

MATEŘSKÁ ŠKOLA KARLOVSKÝ TROJLÍSTEK INFORMUJE

Medovými perníčky provoněná školní kuchyně, ledově zářícími světýlky nazdobený smrk na naší zahradě, zimními motivy vyzdobená okna...to vše nám oznamuje příchod dětí tolik očekávaných vánočních svátků. Zimní čas vystřídal ten podzimní, který byl nabitý spoustou zážitků, za kterými se krátce ohlédneme.

Děti ze třídy Motýlků zažily dopoledne plné zábavy v Pohádkových lázních v Rožnově pod Radhoštěm. Absolvovaly také další předplavecký výcvik, do kterého se vrhly s nadšením a s úsměvem na tváři. Úspěšně si tak zdokonalily své plavecké dovednosti, ve vodě se pohybovaly bez obav, nebály se potopit, skočit do bazénu. Karlovské děti jsou aktivní nejen ve sportovní oblasti, ale i kulturní, v jejímž rámci přispěly ke slavnostní atmosféře vítání občánků.

Podzimní čas byl opravdu vydařený, naplno jsme využili vše, co nám nabídl. Papírový drak nám létal hodně vysoko, z jablíček děti upekly lahodný štrúdl, který chutnal jako od babičky. Mlsné jeleny v Miloňově jsme obdařili chutnými kaštany. Velkou radost nám udělala návštěva našich kamarádů z MŠ Sul'ov - Hradná, pro které jsme na naší zahradě přichystali spoustu didaktických úkolů s přírodninami. Dopoledne jsme si spolu náramně užili a již teď se těšíme, až za hranice vycestujeme my. V podzimní dílně děti s rodiči vyráběly kouzelné bramboráčky a dýňáčky. Všichni zde povolili uzdu své fantazii a za chvíli vykouzlili úžasné skřítky.

Adventní čas jsme zahájili v knihovně s paní Vlčkovou, která nám prostřednictvím pohádky a povídání přiblížila vánoční zvyky a tradice. Velké děti nakreslily a ty nejmenší nalepily obrázky svých vysněných dárečků. Společně jsme dopis donesli na poštu a odeslali na Boží Dar.

V letošním roce nám Mikuláše a překrásné anděly přivezl koňský povoz. A co čert? Toho si anděl rychle zkontroloval a společně zazpívali vánoční píseň. Všem hodným dětem po zásluze rozdali balíčky plné dobrot.

Na závěr bych chtěla poděkovat sponzorům, kteří nás v letošním roce podpořili - M.E.Z. Pohony Vsetín, Apartmány Velké Karlovice, Nadace Synot, pan Jiří Podešva, pan František Bambuch, pan František Podešva, paní Simona Holbová. V neposlední řadě děkuji i všem zaměstnancům MŠ za jejich velké pracovní nasazení.

Přeji Vám šťastné a veselé Vánoce s Vašimi blízkými a v novém roce 2019 hodně zdraví a spoustu krásných zážitků, na které bude radost vzpomínat.

Pečení závinu

Přijel Mikuláš

Mgr. Jana Maňáková

Vzpomínka na hrdinu

11. listopadu si celý pokrokový svět vzpomněl na všechny oběti světových válek. Při této příležitosti s hlubokou úctou vzpomínám na svého dlouholetého kamaráda stíhacího letce 310. Čs. perutě RAF ve Velké Británii brig. generála **Zdeňka Škarvadu**, který by se dožil 8. 11. 2017 sta let.

Dovoluji si citovat jeho slova: „Víš, válka má miliony tváří, miliony příběhů, miliony lidí se perou za svá práva, za svoji pravdu, za svoje místo na slunci, za svou vlast.“

Se Zdeňkem (tak se nechal oslovovat) jsem se seznámil začátkem šedesátých let na dole Zárubek v Ostravě. Zdeněk pracoval jako důlní měřič a já horník rubáč a specializací plenič. Bydleli jsme společně na ubytovně dolu Zárubek na Poděbradově ulici, kde jsme se spolu spřátelili. Zdeněk mně vyprávěl celou svou životní biografii. Toto jeho vyprávění svojí životní dráhy, svých životních příběhů mě hluboce dojalo a fascinovalo. Do dnešního dne si vše pamatuji. Zdeněk za první republiky vystudoval prostějovské vojenské učiliště (letecké), přísahu jako pilot složil v roce 1937. Hned po nacistické okupaci překročil hranice do Polska, kde se zapojil spolu s legendárním pilotem Josefem Františkem (společně spolu studovali v prostějovském vojenském leteckém učilišti) po napadení Polska do bojů. Po obsazení Polska odletěli na území Sovětského svazu, kde byli zadrženi a po ne dobrém zacházení internováni ve starobylém ruském městě **Suzdal** v klášteře, pak cesta do Turecka, Indie, dále kolem afrického pobřeží, Atlantský oceán do Velké Británie. Letecké souboje, bitva o Anglii, při jednom útoku na německou válečnou loď nad kanálem

La Manche 4. února 1942 12.42 po selhání jeho letounu **Spitfire MK** pád do 4+ stupňové vody. Zachránila ho německá loď, kterou ostřeloval (jaký paradox). Zdeněk však okusil krutou realitu německých zajateckých a koncentračních táborů. V zajateckém táboře **Stalag VIII B v Lammsdorfu** ve Slezsku se seznámil s pilotem 311. bombardovací perutě V. Dufkem. Zdeněk podle německých zákonů za pozvednutí zbraně a za vlastizradu byl odsouzen dvakrát k trestu smrti. Potom pochod smrti, zajatci byli spoutáni řetězy a hnáni zfanatizovanými Hitlerjugend a za vydatných povelů velících, nešetřili střelivem ani bodáky. Co nedokázali zběsilí strážníci, tak dokázali psi. Na konci tisícikilometrové „cesty“ byli osvobozeni Američany. Po návratu do vlasti čekalo Zdeňka bohužel nepřijemné překvapení, v padesátých letech byl zbaven hodnosti, funkce náčelníka štábu školního létání v Pardubicích a jiných voj. funkcí. Pracoval ve stavebnictví, v roce 1964 byl vystěhován z bytu a dále perzekuován. V roce 1965 se dočkal částečné rehabilitace, byla mu vrácena hodnost majora a později mu byla udělena hodnost podplukovníka, zasloužilý vojenský letec a hodnost plukovníka letectva. V roce 2000 byl 8. května dekretem prezidenta republiky jmenován brig. generálem. Vychoval s manželkou Zdenkou dva syny, starší žije v USA, mladší zemřel, zemřela i jeho první žena Zdenka. Do konce života žil s velice milou manželkou Ivanou. Zdeněk měl mimo jiné zájmy i ve fotografování, byl milovníkem přírody, tak proto dojížděl za mnou do Velkých Karlovic, kde jsme společně šoulali po krásné přírodě a Zdeněk až do konce života rád na to vzpomínal. S generálem Zdeňkem Škarvadou jsem byl v kontaktu až do jeho „královské smrti“ před šesti lety. Nikdy na něho nezapomenu!

Vyznamenání Zdeňka Škarvady:

Dvakrát válečný kříž 1939, třikrát medaile Za chrabrost, Čs. medaile Za zásluhy I. stupně, Čs. medaile Za zásluhy II. stupně, Čs. vojenská medaile, Čs. záslužný kříž 3. třídy, Čs. medaile Za hrdinství, udělená Václavem Havlem, Polský válečný kříž třikrát, Polská medaile Za účast v kampani 89 39-45, Star Britská hvězda 1939-45, War medal (britská válečná medaile) **Air Crew Europe Star** (Britská medaile Za obranu) Zlatý odznak housenky bource morušového s černými očima (Britská firma **Leslie Irvina**, která vyráběla padáky pro letce RAF), Čestný občan Ostravy, ostravská škola nese jeho jméno.

S hlubokou úctou vzpomínal Bohumil Drozd

STŘÍPKY ZE ZDRAVOTNÍ I HOSPICOVÉ PÉČE

„Představ si, že ta sestřička z Charity napíchla dědovi žílu hned,“ valí oči dcera pana Josefa. „Víte, jemu není možné nabrat krev. Má žíly tak chatrné, že se trhají jedna za druhou. Při odběrech i v nemocnici z něho jsou vždycky nešťastní. Brávali mu odevšad možně, kdysi i na hlavě na spánku,“ vysvětluje dcera své neskrývané podivení, když vidí, jak zdravotní sestřička Míša Petřeková natáhne krev ze žíly hned napoprvé. Usměje se a zažertuje, že má holt praxi, když pracovala na neurologickém oddělení, napíchávala i 30 kapaček za den. „Kdo umí, ten umí, všechna čest,“ směje se pan Josef.

A zdravotní sestřičky, které fungují jak ve zdravotní péči, tak v té hospicové, opravdu umí a jsou k dispozici pacientům – klientům 365 dní v roce.

„Chodíme každý den i na ten Štědrý,“ pokyvuje hlavou sestřička Eva Valigurová z Velkých Karlovic. „Už máme u klientů často připravenou nějakou pozornost, a i já jim samozřejmě přinesu nějakou maličkost. Ať chceme nebo ne, prostě se stáváme součástí jejich života,“ uvažuje nahlas Eva. „Tak třeba k Markovi jsem chodila 18 let – každý den, vždycky v 9 hodin. A víš, že teď jednou jsem úplně zapoměla, že už není a jela jsem za ním zase... Tak jsem se aspoň podívala na jeho okno,“ usmívá se charitní zdravotní sestřička. „Byl pro mě jako rodina a myslím, že i já pro ně. Trvalo mi strašně dlouho, než jsem si zvykla, že už za ním jezdit nemám. O Dušičkách jsem byla na jeho hrobě, rozsvítit mu svíčku a přinesla jsem mu anděla. Když jsme si spolu někdy povídali o smrti, která ať chceme nebo ne – je součástí života, říkal mi, že by si přál, abych na jeho pohřeb dorazila s bílými orchidejemi,“ odmlčí se a po chvíli dodává: „Přinesla jsem mu je.“

Když Marek letos 7. února zemřel, Eva u něho nebyla. „Vlastně ještě nikdy jsem nebyla u toho, když klient zemřel, až nedávno,“ uvažuje nahlas mladá žena. A přiznává, že se toho trochu podvědomě obávala, ale jak vyplývá z jejího vyprávění, nebylo proč. „Vlastně jsme měli tak nějak čas se na to spolu s rodinou připravit. Pán musel být na kapačkách, už týden nejedl, všechno vyzvracel. Jenom hostii, kterou mu kněz nosil, v sobě udržel. Jeho odchod byl klidný, důstojný a vlastně pěkný. Podíval se na mě a zemřel. Zapálili jsme svíčku, otevřeli okno, společně se pomodlili – rodina mne o to požádala a já ráda vyhověla. Pořád ho vidím, jak tam ležel v těch načechraných peřinách...Bylo znát, že v rodině byli vděční za to, že jsme tam byli. Věděli, že udělali všechno, a hlavně mu umožnili zůstat doma mezi svými až do konce. Udělali něco, co by si přál asi každý z nás,“ uvažuje nahlas Eva.

(ren)

Bezplatné poradenství ve Velkých Karlovicích

Občanská poradna Vsetín poskytuje našim občanům bezplatné poradenství v oblastech, jako jsou pracovní právní vztahy, finanční a rozpočtová problematika, majetkoprávní vztahy, rodina a mezilidské vztahy, sociální dávky, bydlení, trestní právo, zdravotnictví, ochrana spotřebitele apod. Pracovnice Občanské poradny Vsetín jsou k dispozici každý lichý čtvrtek vždy od 8:00 do 15:00, v Malé zasedací místnosti v 1. patře Obecního úřadu ve Velkých Karlovicích. Na tyto konzultace není třeba se objednávat předem. Můžete se zde zcela anonymně poradit o své situaci, získat informace, ale také pomoc při sepisování úředních dokumentů, či jejich vzory. Pokud by vám nevyhovoval čtvrtek, můžete do poradny zavítat i ve Vsetíně. Zde je však vhodné se objednat předem.

Podomní prodej energií

V poslední době se v poradně stále častěji potýkáme s následky nepoctivých podomních prodejců. V minulosti se podomní prodej zaměřoval především na vysavače, hrnce a jiné domácí potřeby. Nyní se tímto způsobem prodávají služby – především dodávky plynu a elektřiny. Nepoctiví podomní prodejci se často zaměřují na starší osoby, snaží se v nich vyvolat pocit, že mohou ušetřit nebo že jejich současné smlouvy s dodavateli nejsou v pořádku. K tomuto používají různé figle a polopravdy – například sdělí, že pokud člověk nepodepíše smlouvu, dojde k odmontování jeho elektroměru, nebo spotřebitele přesvědčují, že podepsáním smlouvy nedojde ke změně distributora, pouze k optimalizaci nákladů na energie (víte jaký je rozdíl mezi distributorem a dodavatelem?), nabízejí „dárky“ v podobě žárovek, kvůli kterým pak nemůže zákazník bez sankce smlouvu vypovědět, tvrdí, že odběrné místo zařadí do aukce a „vysoutěží“ lepší ceny a podobně. Energetický zákon naštěstí dává spotřebitelům řadu možností, jak se bránit – na rozdíl od jiných smluv uzavřených „na dálku“ můžete energetickou smlouvu bez sankcí vypovědět i po více než 14 dnech od jejího uzavření, máte také možnost mimosoudního řešení sporů s pomocí Energetického regulačního úřadu. V poradně máme s řešením těchto problémů řadu zkušeností, jeden spotřebitel například uzavřel během několika měsíců 5 různých smluv na dodávky plynu a zcela ztratil přehled o své situaci. S naší pomocí se mu podařilo sestavit si přehled těchto smluv a nepotřebné smlouvy vypovědět tak, aby nemusel platit zbytečné sankce.

Nejllepší obranou je nepouštět podomní prodejce přes práh, pokud se však vám nebo vašim blízkým podařilo uzavřít smlouvu, se kterou nejste spokojeni, přijďte do poradny – nic nemusí být ztraceno.

Dvě světové války v jedné rodině

Bratři Kroupovi

a zúčastnili se Velké války, z níž se Rudolf Kroupa domů nevrátil. Narukoval ke 3. pěšímu pluku v Litoměřicích, zúčastnil se bojů na několika místech a 1. července 1917 byl prohlášen za nezvěstného. Rodina toto sdělení nepřijala, po skončení války po Rudolfovi Kroupovi dál pátrala, a to až do dne 27. května 1925, kdy od Krajského soudu v Litoměřicích obdržela sdělení, že Rudolf Kroupa byl k tomuto datu prohlášen za mrtvého.

V letošním roce jsme si připomněli řadu významných výročí, spojených s historií našeho státu. Patřilo k nim i 100. výročí (11. listopad 1918) konce první světové války (1914 - 1918) - Velké války, která změnila tvář Evropy a vyžádala si na obou bojujících stranách Trojdhody a Trojspolku více jak deset miliónů obětí.

Během svého pátrání po 42 obětech 2. sv. války jsem se stále setkávala s tím, že do života naší obce tragičtěji zasáhla právě před sto lety skončená Velká válka, neboť ze všech jejích bojišť se domů ke svým rodinám nevrátilo mnohem více mužů než těch, kteří zemřeli v letech 1939 - 1945.

2. sv. válka si v naší obci vyžádala život 23 mužů, kteří se zapojili do protinacistického odboje, ve Velké válce zahynul minimálně jejich trojnásobek. I když jsem se snažila vypátrat všechny oběti Velké války, nepodařilo se mně to, protože takové pátrání je velmi náročné na čas, který se mně již umenšuje. Proto vyplnění tohoto bílého místa v dějinách naší obce ponechávám příštím... V pátrání po vojácích Velké války z naší doliny mně po celý čas pomáhal pan Mgr. Zdeněk Pomkla ze vsetínského archivu. Podařilo se nám vypátrat jména 35 padlých mužů, která nejsou ani na jednom z památníků (kříž na hřbitově, deska v bývalé škole v údolí Tísňavy) a to jsme dál nepátrali, protože tato činnost je časově velmi náročná. Jedním z mužů, kteří se z 1. sv. války domů nevrátili a jehož jméno na obou pamětních deskách schází, je Rudolf Kroupa (nar. 8.3.1884), katolík, syn Jana Kroupy, podruha ve Velkých Karlovicích, a jeho manželky Barbory, rodem Ohánkové.

Rudolf Kroupa byl sklářský dělník, 14. listopadu 1909 se oženil se slečnou Adelou Ambrosiovou (nar. 6. ledna 1891), která byla dcerou Štěpána Ambrosia, obchodníka v Horní Bečvě, a jeho manželky Štěpánky, rozené Pietschové. 14. prosince 1912 se manželům Kroupovým narodila dcera Milada, která se 13. ledna 1940 provdala za Jiřího Boráka, nar. 17.8.1912, ve Velkých Karlovicích pulpasekáři Josefu Borákovi a jeho ženě Anežce (rodem Minarčíková). V roce 1940 se manželům Borákovým narodila dcera Jiřina, dnes Fischerová, Velké Karlovice č.p. 551, v roce 1945 dcera Silvestra a v roce 1947 dcera Anežka.

Ale vraťme se k Rudolfovi Kroupovi a jeho dvěma bratrům Aloisi (nar. 29.5.1887) a Ferdinandovi (nar. 2.8.1889), neboť všichni tři byli povoláni do rakousko-uherské armády

Jeho zeť **Jiří Borák**, stolařský pracovník, později dělník ve Zbrojovce Vsetín, se záhy po okupaci Československa zapojil do odbojové činnosti. 10.7.1940 byl ve výše uvedeném podniku zatčen gestapem a převezen do Brna, odkud byl transportován do Breslau, kde si pobyl deset měsíců. V roce 1941 - 1942 byl vězněn na Mírově (4 měsíce), následoval Wolfenbüttel (8 měsíců) a opět Breslau, kde byl v březnu 1942 odsouzen k pěti letům věznění. Část trestu si odbyl v káznici v Ratiborfu, kde pracoval v tkalcovně a v cukrovaru, následně od ledna 1943 ve strojárnách v Ratiborhammer, odkud byl 29. ledna 1945 propuštěn.

Po osvobození pracoval na několika místech (Zbrojovka Vsetín, Státní lesy), v roce 1972 odešel do důchodu. Zemřel 3.8.2001, jeho ostatky jsou uloženy v rodinné hrobce na místním hřbitově. Jeho choť Milada jej následovala 18.10.2008.

Tak skončil příběh jedné rodiny poznamenané dvěma světovými válkami. Mnohokrát děkuji za pomoc dcerám pana Jiřího Boráka - Jiřině a především Silvestře, která žije střídavě v naší obci a v Německu, kam se provdala.

Marie Mikulcová

Tři velkokarlovické Grácie - bohyně půvabu a veselí

Měly být tři, tři Grácie, tři ženy, které prožily pestré životy v délce devíti desítek let. Tři pamětnice téměř jedné třetiny oficiálních dějin naší obce. Narodily se krátce po vzniku republiky (28. říjen 1918), prožily dobu tzv. druhé pomnichovské republiky (30. září 1938 - 14. - 15. březen 1939), protektorátu Čech a Moravy (15. březen 1939 - 5. květen 1945), čas socialismu, sametovou revoluci (1989) i návrat ke kapitalismu.

Měly být tři, tři Grácie, ale jedna z nich, **Karolína Dorotíková** (9.4.1925 - 28.7.2018), již mezi námi není. Zůstala nám na ni, známou lidovou řezbářku, členku výtvarného sdružení URGATINA, jejíž práce jsou rozesety po celé České republice, ale i v blízkém a velmi vzdáleném zahraničí, nezapomenutelná vzpomínka. Byla prostou výjimečnou ženou s nádhernou duší, veselou myslí, od bohů obdarovaná talentem, který ale nemohla rozvinout tak, jak by si to její talent zasloužil.

Druhou Grácií je paní **Milada Seidlová** (roz. Mičkalová), která se narodila 5. června 1928 v Zubří manželům Čeňkovi a Kamile Mičkalovým. Její maminka Kamila, rozená Vašutová, byla jednou ze čtyř dcer Jiřího Vašuta - Čartáckého (12.11.1866 - 5.4.1974), známého hostinského a galeristy, který spolu s chotí Celestýnou přijal v hostinci Na Čartáku mnoho umělců - malířů, spisovatelů, básníků a herců.

V roce 1939 manželé Mičkalovi přesídlili do Velkých Karlovic na Borákovu usedlost, č.p. 246, paní Ludmila Boráková byla sestrou paní Mičkalové. Tam žili do roku 1961, kdy si koupili vilku č.p. 633, kde paní Milada Seidlová dodnes žije s dcerou Jitkou (1959) a jejím manželem Arnoštem, kteří se o ni pečlivě starají.

Velkou část svého dětství prožila Milada Seidlová u prarodičů na Čartáku i se svým bratrem Jiřím (nar. 9. 2.1930), kde pomáhala babičce v domácnosti. Protože od dětských let velmi ráda vařila a pekla, pomáhala v hostinci s přípravou obědů. Již ve škole navštěvovala valašský kroužek, měla ráda tanec, později zábavy, plesy. Po ukončení obecné školy navštěvovala školu měšťanskou a následně jednoroční hospodářskou školu, i když jejím přáním bylo stát se učitelkou a vystudovat učitelský ústav. V roce 1958 se provdala za Zdeňka Seidla z Lidečka. Manželé Seidlovi vychovali dvě děti, dceru Jitku (1959) a syna Zdeňka (1967), který maminku se svou rodinou pravidelně navštěvuje.

Dvacet let paní Seidlová pracovala v n. p. Zbrojovka Vsetín, později se starala o penzion n. p. MEOPTA Přerov v údolí Jezerné. Zavzpomínala na čas, který prožila u prarodičů na Čartáku, na to, jak v obilí vytrhávala ohnící, na sklizeň lnu, na vysazování stromčků v lese, na zábavy a plesy, které měla tak ráda, na zajímavé hosty jejích prarodičů. V mládí hrála ve filmu „Děvčica z Beskyd“, který se natáčel na Čartáku a v jeho okolí. Byla aktivní členkou Jednoty Vsetín, proto se pravidelně zúčastňovala brigád během stavby prodejny Jednota u kruhového objezdu. (Neměli bychom proto „ztrácat“ to, co jsme si v minulosti v naší obci sami pro sebe vybudovali - poznámka autorky.)

Paní Milada Seidlová prožila dělný život, ne všechny dívčí sny si splnila, přišly i chvíle nepohody, které však se ctí překonala.

MOTTO: Žena, která se zdobí, plní jen svou povinnost.

J. E. Renan, francouzský kritik (1823 - 1962)

Třetí Grácií je paní **Ludmila Zbranková**, velmi hezká žena, která sledovala módu, aby i v těžké práci byla vždy upravená, ve volných chvílích dobře oblečená.

Narodila se 3. června 1925 jako čtvrté dítě manželů Jana a Ludmily Krátkých v Topolné severně od Uherského Hradiště. Vyrůstala se dvěma sestrami a dvěma bratry v rolnické rodině.

V roce 1941 jako šestnáctiletá vstoupila do podniku „Baťa“ ve Zlíně, kde pracovala až do roku 1946, kdy se její rodina přestěhovala do pohraničí, a to do Hrádku, kde v té době již hospodařilo několik rodin příslušných z Velkých a Malých Karlovic. V Hrádku hospodařila s rodiči na zemědělské usedlosti. Tam musela v těžké práci zastat maminku, která byla po vážné operaci a mohla pečovat jen o chod domácnosti. V roce 1947 se provdala za Františka Zbranka, velkokarlovického přistěhovalce (1915 - 1990). Spolu na usedlosti hospodařili až do doby, kdy v Hrádku bylo založeno JZD. V roce 1948 se manželům Zbrankovým narodila dcera Jana a v roce 1953 dcera Marie. Téhož roku se rodina Zbrankova musela z Hrádku vystěhovat, protože pan

František Zbrank se hlásil k tradicím Československé strany lidové, a přesídlil do Velkých Karlovic, kde žila maminka pana Františka Zbranka.

Návrat rodiny do Velkých Karlovic, do manželova bydliště nebyl pro paní Ludmilu Zbrankovou snadným obdobím jejího života. Hospodářství zde bylo velmi zanedbané, stará valašská chalupa byla na spadnutí a k tomu všemu dvě malé holčičky, které vyžadovaly svou péči. V těch chvílích se paní Ludmila Zbranková často zastesklo po jejím rodném kraji, úrodném Moravském Slovácku.

Na základech staré chalupy postavili manželé Zbrankovi chalupu novou a paní Ludmila Zbranková začala pracovat v místním JZD, nejdříve na poli a pak v tzv. přidružené výrobě kůlů k vinným révám ve vinohradech, později docházela do šicí dílny. Ráda pletla a šila drobnosti pro vnoučata. Často navštěvovala svou sousedku paní Ludmilu Pavelkovou, v obci velmi známou dámskou krejčovou, aby si s ní popovídala o módě a aby si u ní nechala něco hezkého ušít. Její zálibou bylo pěstování květin, proto si občas zajela na výstavu Flóra Olomouc, a chov domácího zvířectva. Vždy měla plný dvůr housat, kácat a kuřat, věnovala se také chovu králíků. Občas přijala i nabídku rekreace. Protože ráda tancovala, s manželem navštěvovala plesy, kam někdy přišla i v kroji, který jí připomínal rodný kraj.

Když v roce 1998 utrpěl velmi vážný úraz její vnuk Marek (1975 - 2018), nadaný mladý muž, ani na okamžik nezaváhala a začala již v pokročilém věku 73 let denně dojíždět do Karolinky dceři Janě pomáhat v domácí péči o něj. Byla a je skvělou babičkou, těší se ze šesti pravnoučat - skvělá to žena.

Od mládí jsem ráda naslouchala vyprávěním těch starších, protože v nich byla znatelná moudrost, pokora, ale i síla vzdorovat nepřízní osudu. Vždy jsem ale litovala, že nevlastním nahrávací techniku, kterou bych jejich slova mohla zaznamenat - zvěčnit. Můj blok a tužka byly nedostačující. Proto jsem s nadšením uvítala film „Říkejte mi strýcu“, jehož hlavní postavou je pan Ludvík Stoklasa z Podtátého (nar. 1921). On je souputníkem našich tří Grácií, které byly a dvě z nich ještě jsou majákem pro jejich početné rodiny v minulosti i v naší neklidné současnosti.

Marie Mikulcová

EPILOG

Motto: „K vítězství zla stačí, aby slušní lidé nedělali nic.“ (Židovská moudrost)

Poslední oběť holocaustu

Samostatnou kapitolou v nedlouhých dějinách naší obce, která nebyla dosud podrobněji zpracována (v budoucnu by jí mohla být věnována

seminární, bakalářská, magisterská či doktorandská práce někoho z našich příštích ctitelů, ctitelek historie) je ta, která se týká Židovské menšiny, jež se v minulosti podílela na rozvoji velkokarlovické doliny.

Židovské osídlení v naší obci je datováno do 18. století, kdy si ojedinělé židovské rodiny pronajímaly některá panská zařízení, například potašárny, kde se vyráběl uhličitán draselný, používaný k výrobě skla. Větší počet židovského obyvatelstva přišel do naší obce až v polovině 19. století v souvislosti s podnikáním Salomona Reicha (1.1.1817 - 1.4.1900), zakladatele sklářských hutí na Valašsku.

R. 1937 – Jindřich Malina s dětmi, zprava p. Marie Dobrozemská, pomáhala v domácnosti

hospod vlastnili nebo měli v nájmu podnikaví Židé (Weissovi, Bačovi, Beckovi).

V roce 1910 převzala hostinec i s kovárnou v údolí Miloňov po svém manželovi Leopoldu Meislovi paní Růžena Meislová. Živnost vedla úspěšně, od roku 1939 společně se svým zetěm Jindřichem Malinou, kdy na něj svou živnost převedla kupní smlouvou ze dne 1. dubna 1939, do léta roku 1942, kdy byla z Velkých Karlovic, č.p. 393 deportována do Moravské Ostravy. Transportem - Bh, č. 651 byla dne 18. 9. 1942 z Mor. Ostravy převezena do Terezína a odtud transportem - Bx, č. 226 dne 22. 10. 1942 přepravena do Treblinky, kde zahynula ve věku 70 let. Stala se nejstarší obětí holocaustu v naší obci.

Růžena Meislová se narodila 19. listopadu 1872 ve Francové Lhotě u Vsetína manželům Haasovým, kteří vlastnili hostinec s obchodem. Provádala se za Leopolda Meisla, hostinského z Velkých Karlovic, Miloňova č.p. 393. U hostince byla také kovárna, kterou manželé Meislovi provozovali. 20. října 1909 se Leopoldu a Růženě Meislovým narodila dcera Emilie. V roce 1910 Růžena Meislová ovdověla a o živnost se začala starat sama.

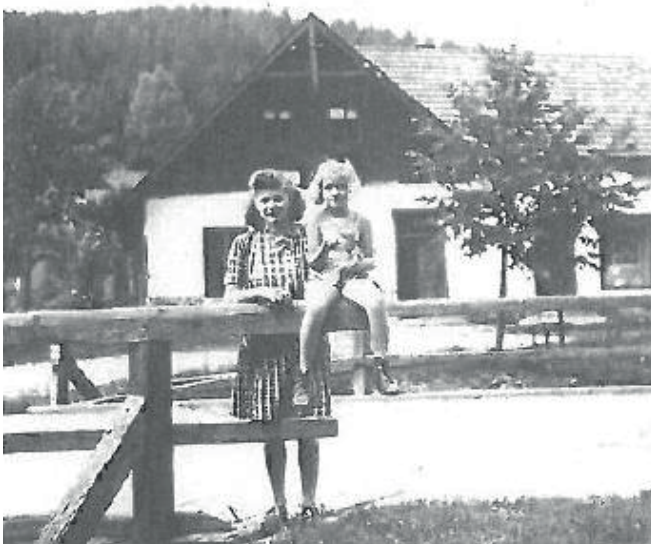
Sraz spolužáků v r. 1990. Paní Vlastimila Gelačáková 4. zleva

Jindřich Malina s paní Vlastimilou, stojí nejnižší

S rozvojem sklářského průmyslu ve Velkých Karlovicích vzrůstal počet obyvatel v obci, sklářů, kteří na rozdíl od chudých pasekářů, co neměli z čeho utrácet v obchodech a hospodách, měli pravidelný příjem a nic pro svou potřebu nepěstovali. V práci „Židovské osídlení ve Zlínském kraji“, architekt Jaroslav Klenovský na stránce 102 uvádí ke vzrůstajícímu počtu obyvatel následující: „Vývoj počtu Židů: r. 1880 - 74 z 3410, r. 1900 - 60 z 4210, r. 1930 - 27 z 3847.

V té době začaly v obci vznikat nové obchody, většinu nových

Hostinec a obchod v Miloňově. Paní Vlastimila s malou Alenou Valigurovou

Zrušila kovárnu a v malé místnosti hostince zřídila obchod s vlastním samostatným vstupem. Byla drobné postavy, velmi hodná. Teprve až se její dcera Emilie provdala za o osm let staršího Jindřicha Malinu (20. 7. 1901 - 7. 9. 1970) z Velkých Karlovic, zvolnila své životní tempo, protože se mohla spolehnout na pomoc svého zetě. 13. března 1925 se Manželům Malinovým narodila dcera Vlastimila, která letos v kruhu své rodiny oslavila 93. narozeniny, a v roce 1927 syn Radomír.

Poměry v rodině Růženy Meislové se změnily, když dne 13. dubna 1929 nečekaně zemřela ve vsetínské nemocnici po operačním zásahu její dcera Emilie ve věku dvaceti let. Růžena Meislová se začala starat o dvě malá vnoučata, čtyřletou Vlastimilu a dvouletého Radomíra. Bylo jí 57 let.

V roce 1939 předala živnost svému zeti Jindřichu Malinovi. Bylo to pouhé 3 roky před deportací.

Na svou babičku v údolí Miloňov s úctou vzpomíná její vnučka Vlastimila Gelačáková a pravnučka Eva Jurajdová (1960) s celou rodinou. Můj velký dík patří především paní Evě Jurajdové, která mi pomohla sestavit tento životopis poslední oběti holocaustu ve Velkých Karlovicích.

Marie Mikulcová

Počet hlasů jednotlivých kandidátů

SNK - SDRUŽENÍ I.

Kandidát		Hlasy		I. okrsek	II. okrsek
poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	abs.	v %	celkem	7529 4209
1	Koňářik Miroslav	673	8,93	369	304
2	Jurečka Jiří	584	7,75	322	262
3	Jakešová Věra	643	8,54	353	290
4	Křenek Vladimír	546	7,25	301	245
5	Ryplová Jitka Ing.	525	6,97	304	221
6	Juračák Zdenek Ing.	471	6,25	267	204
7	Pšurný Petr Ing.	476	6,32	276	200
8	Štuler Josef	477	6,33	265	212
9	Sedlák Stanislav	493	6,54	264	229
10	Koňářik Petr Mgr.	548	7,27	287	261
11	Zeť Roman	469	6,22	263	206
12	Detriková Daniela Mgr.	511	6,78	281	230
13	Ondřejka Petr	402	5,33	228	174
14	Bartošek Václav Bc.	405	5,37	238	167
15	Štvrtecký Roman	306	4,06	191	115

Křesťanská a demokr.unie - Českosl. strana lidová

Kandidát		Hlasy		I. okrsek	II. okrsek
poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	abs.	v %	celkem	3731 1931
4	Valchař Robert Ing.	386	10,34	174	212
1	Vašut Josef	336	9	144	192
3	Koňářik Petr	317	8,49	152	165
7	Janotová Alena Bc.	273	7,31	131	145
12	Šrubařová Pavla Mgr.	273	7,31	142	131
9	Chuděj Tomáš	265	7,1	120	145
5	Křenková Andrea	258	6,91	130	128
8	Zvěřinová Jindra Ing.	249	6,67	115	134
2	Martinák Miroslav	230	6,16	116	114
10	Mužík Josef	228	6,11	114	114
6	Valigurová Eva	211	5,65	107	104
13	Holčák Václav	197	5,28	105	92
14	Holčák Tomáš	186	4,98	91	95
15	Stoklasová Dagmar	170	4,55	85	85
11	Martináková Kateřina	152	4,07	74	78

SNK - Za naše Karlovice

Kandidát		Hlasy		I. okrsek	II. okrsek
poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	abs.	v %	celkem	2057 975
1	Petřeková Jitka	297	14,43	154	143
3	Prejzková Iva DiS.	240	11,66	127	113
5	Krajčová Lucie Mgr.	210	10,2	119	91
9	Frydrych Jiří Ing.	205	9,96	97	108
4	Vašut Marek	196	9,52	108	88
2	Bélunek Jakub Ing.	188	9,13	92	96
8	Kalus Karel	187	9,09	101	86
11	Plánková Lenka	147	7,14	76	71
7	Štefaňák Jan	145	7,04	78	67
6	Bukovjan Michal	128	6,22	70	58
10	Herianová Jitka	114	5,54	60	54

Nezávislí pro Velké Karlovice

Kandidát		Hlasy		I. okrsek	II. okrsek
poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	abs.	v %	celkem	1278 622
1	Tomek Karel Bc.	135	10,56	72	63
10	Kolář Miloslav	123	9,62	53	70
14	Pavelková Anna	104	8,13	52	52
2	Vojvodíková Eva	96	7,51	51	45
3	Vašut Vladimír Ing.	93	7,27	41	52
4	Vojvodík Stanislav	76	5,94	45	31
5	Tomanová Jana Ing.	88	6,88	46	42
6	Chromčáková Věra	65	5,08	38	27
7	Matysová Alena	64	5	32	32
8	Štefaňák Jan	66	5,16	36	30
9	Hamala Štěpán	75	5,86	41	34
11	Orság Marek	74	5,79	41	33
12	Lusková Věra	70	5,47	36	34
13	Šturala Richard	65	5,08	30	35
15	Toman Jiří Ing.	84	6,57	42	42

Česká strana sociálně demokratická

Kandidát		Hlasy		I. okrsek	II. okrsek
poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	abs.	v %	celkem	806 489
4	Kozoková Jana Mgr.	134		56	78
1	Kollandová Soňa Ing.	98		39	59
7	Kovaříková Marie Mgr.	98		29	69
10	Kollanda Viktor Ing.	62		21	41
3	Kristianová Blanka Mgr.	52		20	32
2	Kristian Pavel	46		16	30
8	Kučerová Bronislava Ing	41		13	28
14	Krta Daniel	40		16	24
15	Drozdová Dita	39		19	20
9	Pokorný Pavel Mgr.	37		14	23
5	Kristian Jiří	36		17	19
13	Kollandová Vendula	32		12	20
6	Drozdová Dagmar	31		20	11
11	Oravec Petr	30		11	19
12	Mičkal Jakub	30		14	16

Zvolení zastupitelé obce

Koňářik Miroslav
Jakešová Věra
Jurečka Jiří
Křenek Vladimír
Ryplová Jitka Ing.
Juračák Zdenek Ing.
Pšurný Petr Ing.
Štuler Josef
Valchař Robert Ing.
Vašut Josef
Koňářik Petr
Janotová Alena Bc.
Petřeková Jitka
Prejzková Iva DiS.
Tomek Karel Bc.

OÚ Velké Karlovice - svoz odpadu v roce 2019

měsíc	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	interval svozu
Komunální odpad - SKO	2.(středa)	11., 12.	11., 12.	8., 9.	6., 7.	3., 4.	1., 2.	12., 13.	9., 10.	7., 8.	4., 5.	2., 3.	pondělí/úterý LICHÝ týden 27 svozů/rok
	14., 15.	25., 26.	25., 26.	22., 23.	20., 21.	17., 18.	15., 16.	26., 27.	23., 24.	21., 22.	18., 19.	16., 17.	
	28., 29.						29., 30.					30., 31.	
Tříděný odpad - PLASTY	23.	27.	27.	24.	29.	26.	24.	21.	18.	16.	20.	18.	12 x ročně
Tříděný odpad - PAPÍR	18.		8.	26.		14.	26.		6.	30.		6.	8 x ročně
Tříděný odpad - SKLO			15.			21.			13.		29.		4 x ročně

červenou barvou označeny svátky

V rámci Kateřinského jarmarku probíhá každoročně také vyhlášení vítězů fotosoutěže Valašská krajina, kterou pořádá ČSOP Salamandr. Letos v kategorii Krajina vyhrál Karlovjan a amatérský fotograf Michal Bukovjan s fotografií Tři kříže. Patří mu velká gratulace a také poděkování, že žije a fotí Karlovice.

Nejen tuto, ale i další krásné fotografie můžete shlédnout v Karlovském muzeu do 31. 3. 2019.

Jitka Petřeková

Gořalenka na svět přišla, aby starost z hlavy vyšla

Mnozí z Vás budou nejspíš překvapení, ale naši předci slivovici neznali. Trnky se dříve využívaly jako potírka na vdolky, vařily se ve vařírnách na povidla, a především se sušily. Pálenice se zde rozmohly až ve 20. století. A co se tedy pilo do té doby?

Ve Velkých Karlovicích se ve velkém pil zředěný líh. Třetina líhu s dvěma třetinami vody, zhruba tedy 33 % alkoholu. Říkalo se mu šám anebo také kvit. Chlapi kupovali líh od židů, doma si nápoj umíchali a s sebou nosili sodovčák tohoto alkoholu. V hospodě se naléval z velké flašky do půlžejdklíků – baculaté štamprle s dlouhým hrdlem. V zimě se šám osladil cukrem a ohřival se s šafránem, ten nápoj obarvil do růžova. Formané, kteří se vraceli z práce domů, se pravidelně stavovali v hospodách a propíjeli zde těžce vydělané peníze. Hospodu U Kratochvíla měl krátce pronajatou i žid Gross, který uměl správně vyhodnotit, když měl forman „dost.“ Odvedl ho na vůz a kůň už věděl, kudy jet domů. Tímto se žid snažil zajistit, že chlapi přijdou i další den. Na konci 19. století díky výstavě dvou sklářských hutí vzrostl počet hospod v naší dědině z pěti až na 21. Připomeňme si některé: hospoda U Fleischmanna, U Bambuchů, U Brauna, Na Novej, U Schulze, Pod Beskydem, U Lachmana....

Situaci v naší obci trefně popsal roku 1889 katolický kněz František Přikryl.

Citace z farní kroniky Velké Karlovice:

„Byli předkové silný lid, poněvadž střídmo, šetrně žili a domácí stravou se živili. Nyní hynou a slábnou Karlovjané kořalkou a hospodami, v nichž jako pavouci zlí a lidu nepřátelští hostinští rozprostírají síť po živnostech a lehkomylně dobré Karlovjany ochuzují. Bídna a nevyživná strava a kořalka z kvit (šám), podvrací zdraví a seslabuje jich. Bůh to naprav!!!“

A Jan Kutzer se v Karlovském zrcadélku také zmiňuje o alkoholismu v naší obci.

„Několik let uplynulo v pokoji. Tu však nastaly útropy nové. Dostavil se rok 1846 a s ním veliké zlo pro kraj náš, totiž hniloba zemáků. Nemoc tato připisována za trest pro nemírné pití kořalky. Činěny od mnohých dobrovolní sliby, jiní byli přemlouváni ba i donucováni, by nápoje toho se vzdali. U mnohých to pomohlo. Mnohý však, sotva slib složil, upadl v předešlou neřest a místo jednoho hříchu dopustil se dvou...“

Doufejme, že úroda trnek v letošním roce nepřinese hnilobu zemáků v roce následujícím.

Přeji všem šťastné prožití vánočních svátků.

Uprostřed Franta Petřek - měl v pronájmu hospodu u Valchářů v Podtátém

Jitka Petřeková - Žiju Velké Karlovice

Vysílání DVB-T2

Dne 30.11.2018 bylo zahájeno vysílání DVB-T2 přechodových multiplexů PS 11 a PS 12 z televizního vysílače na Kyčerce. Přechodový multiplex PS 11 naladíte na 24. kanále a jsou zde programy: ČT1 HD, ČT2 HD, ČT 24 HD, ČT SPORT HD a ČT:D HD / ČT ART HD.

Přechodový multiplex 12 naladíte na 34. kanále a jsou zde programy: NOVA, NOVA CINEMA, PRIMA, PRIMA COOL, PRIMA LOVE, PRIMA ZOOM, PRIMA MAX, PRIMA KRIMI, OČKO, OČKO STAR, ŠLÁGR TV, ŠLÁGR 2, TV BARRANDOV, BARRANDOV PLUS, KINO BARRANDOV, BARRANDOV NEWS, TV NOE, SEZNAM TV a RADIO PROGLAS.

K příjmu televizního signálu je zapotřebí settopbox s označením DVB-T2 H.265/HEVC nebo nový televizní přijímač.

Vánoční povídání

O ptačí inteligenci - podivuhodný příběh

I když nežijí na samotě u lesa, denně se na našich loukách před domem „potkávám“ s různou zvěří a ptáky. Již několik desítek let je to srnčí zvěř, letos to byla srnčí rodinka, která mi ale několikrát spásla i část úrody v zahrádce před domem (nemůžeme si totiž pro společnost Synot, která ponechala rozkopaný sjezd k našemu domu, zavěsit již druhým rokem připravenou bránu.) Občas nám na zahradě i nějaká srnčí zvěř zemře - zhasne, jak říkají chlapi v zeleném. Svě o tom vědí pánové J. Kalus, J. Janík, J. Mikula, na které se v takové chvíli obracím s prosbou o pomoc. V roce 2017 nám téměř ve dvoře umírala mladá srna. Bylo to velmi smutné. Její trápení ukončil p. J. Janík. Návštěvou mne poctila i nemocná liška. Zemřela na louce před domem. Musela, protože si zaběhla pro slepice k Věrci Valigurové.

V sadu po sobě často zanechává svou stopu zajíc, na kastrolky našeho kocoura mně často přichází až k hlavním dveřím zahrát svou skladbu o hladu ne jeden ježek, trvalou společnost mi dělají hadi, k nimž pocituji neskrývaný respekt, jak jistě poznal pan Ivo Frydrych, když nám před lety pomáhal ze

Nemocná přišla k nám zhasnout

Jednou se ale stalo něco, silné a nečasté, co jsem před ani potom nezažila. Bylo krátce po senoseči. Na louce před naším domem se začínala zvedat „druhá“ tráva. Bylo letní ráno, trochu mlhavé, když jsem i přes zavřené okno uslyšela zoufalý ptačí nářek. Byl velmi hlasitý a trvalý, proto jsem se šla ven podívat, odkud vychází. Zněl od nedalekého sloupu vysokého napětí. Velký černý pták tam slétal v pravidelných intervalech se sloupem k zemi, naříkal, do něčeho na zemi kloval, jako by to chtěl vynést na sloup. Teprve večer ptačí nářek ustal. Vzala jsem baterku a šla jsem se ke sloupu podívat. U prahu sloupu ležel pták, stejný jako ten nařikající. Na druhý den se celá situace opakovala. Nepamatuji si, kolik dnů jsem poslouchala ten zoufalý ptačí nářek, než ustal. Jednoho večera jsem ptačí mrtvolku odnesla. Bylo to už jen peří, protože své již vykonali mravenci. Ptačí nářek ustal, ale na sloupu denně sedával smutný černý pták. Po roce se vrátil. Pak se nějaký čas neobjevil, ale letos na jaře jsem jej viděla znovu. Několik dnů se zase procházel po louce. Sloup již nenašel, nocoval ve vysokých stromech u našeho domu – smutný, věrný... Přiletěl na kratičkou návštěvu... zavzpomínat?

V obálce jsem měla několik pírek pro vzpomínku na tu smutnou neobvyklou událost, smrt na drátech vysokého napětí. Poslala jsem je do Ornitologické stanice Muzea Komenského v Přerově. Za nějaký čas jsem obdržela velkou obálku od paní Martiny Hrazdírové, ornitologické pracovnice z Přerova. Z materiálu, který se v ní nacházel jsem vybrala.

„Vážená paní doktorko Mikulcová, děkuji za Váš zájem o svět zvířat kolem nás. Pokusila jsem se vyhledat články o problematice vztahů krkavců, o jejich životě. Myslím, že nějaký zajímavý materiál se mi snad podařilo nashromáždit, přikládám ho tedy k dopisu. Týká se však i dalších krkavcovitých ptáků - nejen tedy krkavců, ale zejména havranů, kavek, vran... Snad Vám tyto články pomohou a potěší Vás...“

Opeřenci z čeledi krkavcovitých nepřestávají vědce fascinovat svými mentálními schopnostmi. Nejenže dokáží mluvit a počítat, tedy skutečně rozumět slovům a matematicky používat číslce, ale podle nejnovějších výzkumů i myslet podobným způsobem, jaký byl dosud přisuzován jen člověku.

Mnohé o jejich životě již víme, ale stále mají i svá tajemství. Krkavcovití ptáci tvoří páry na celý život, a ještě před samotným prvním hnízděním spolu nejméně rok randí. Havran se může dožít až čtyřiceti let, proto je jeho produkční tempo pomalejší. Kavky a krkavci mají schopnost učit se po celý svůj dlouhý život. Krkavec je považován za nejchytřejšího ptáka vůbec.

I letos jsem často slyšela, že žijeme rychle, že nemáme čas, a já se nemohu zbavit pocitu, že nám v tom každodenním shonu něco velmi podstatné a cenné uniká. Proto si myslím, že bychom se přece jen mohli na chvíli zastavit - čas nezastavíme - a zaposlouchat se třeba do krákorání vran, havranů či krkavců. Co když na nás ti moudří černí ptáci, kteří nejsou žádnými ptačími krasavci, volají, že se my lidé měníme a že stále častěji upřednostňujeme egoismus, aroganci, lež a poddanství před pokorou, ctí, pravdou, hrdoostí a svobodou... Je to vážné varování!

Marie Mikulcová (text i foto)

Naše ptačí rodinka v elektroskřínce

skleníku vyprovodit statnou užovku. Občas mne navštíví nějaká žába, dříve tomu bylo mnohem častěji, v zimě paní vydra. V nedávné minulosti byly mým „velkým trápením“ hravé kuny, dokud mně nepomohl až náš skvělý pokrývač p. Josef Pavelka. Elegančně jim uzavřel cestu po zdi domu až na půdu, kde se několik let chovaly jako doma. Téměř nic jim nevadilo v jejich skotačení, jak poznal pan František Pavelka z Jezerného, jehož jsem požádala o pomoc. Jsou to chytrá zvířátka, téměř nepolapitelná.

V čase mých studentských let, kdy jsem se učila pozdě do noci, mě z okenní římsy často pozoroval sýček. Přilétal téměř pravidelně, jeho „půjd“, „půjd“ jsem se nebála. Připadalo mi, že si ta malá šedivá okatá sovička létá na římsu se mnou povídat o soví moudrosti. Teď již sýčky neslyším. Jako by neznámo kam zmizeli. Zmizeli i vrabci z našich okapů, kteří každé ráno o něčem velmi hlasitě diskutovali. Vždy na konci léta se přiletí rozloučit vlaštovičky a jirčičky. To si pokaždé pořídím foto jejich sletu, protože je úžasný, i když trochu smutný, neboť je předzvěstí zimy. Za slavnostní chvíli pokládám tu, kdy si na některou tyčku našeho plotu přiletí odpočinout některý z ptačích predátorů. Vznešený, důstojný, ostržitý, krásný...

Přiletěly se s námi rozloučit

Velká pardubická i Merano - další úspěšná sezona rychlých koní z Karlovic

Valašské kopce už se pomalu halí do zimního kabátu a bezmála padesátka špičkových anglických plnokrevníků ve stájích Františka i Radka Holčákových relaxuje po celoročním náročném programu. Dostihová centrála Valencio má za sebou opět vydařenou sezonu. Řada úspěchů v rovinových i překážkových dostizích v České republice a dalších evropských zemích, k tomu do poslední chvíle napínává Velká pardubická, a také příjemné akce doma, jako například Den otevřených stájí. Jaký tedy byl rok 2018 pohledem otce i syna, kteří ve Velkých Karlovicích už několik desítek let trénují dostihové šampiony?

Františkovy koně roku

Nejdříve se vydejme do tzv. „dolních“ stájí za velkokarlovickým mágem, jak v dostihových kruzích říkají velezkoušenému Františku Holčákovému. „Letos jsme s našimi svěřenci absolvovali celkem 118 startů. Dvacetkrát se nám podařilo zvítězit, z toho devětkrát v dostizích nejvyšší kategorie,“ vyjmenovává trenér, který se se svým týmem aktuálně stará o zhruba pětadvacet koní majitelů z celé ČR. „Velkou radost nám třeba udělal šestiletý hnědák Mr. Right. Vyhrál několik jedničkových rovinových dostihů u nás a na Slovensku a získal titul nejlepšího sprintera. Velmi nás potěšilo také ocenění pro bělouše Darkolvu, který ovládl slovenský St. Leger a byl vyhlášený nejlepším tříletým koněm sezony. Jinak těch velkých úspěchů možná mohlo být více, kdybychom bohužel v květnu v Pardubicích nepřišli o úžasného koníka Sergeanta Thundera. Byl to šampion, v posledních dvou letech v Itálii a Polsku ani jednou neprohrál, letos přihlášený do Velké pardubické. Oplakali jsme ho a byli z toho hodně špatní... I tak to ale byl další pěkný rok mezi našimi milovanými koníky a děkuji všem, kteří se na tom podílejí a podíleli,“ dodává František.

Radkovy triumfy v Itálii i drama ve Velké

O tři kilometry blíže ke slovenským hranicím najdeme Františkova syna Radka, který v „horní“ centrále na Sihle připravuje ve vlastním tréninkovém středisku přes dvacet koní. Stále přitom spolupracuje se svým otcem, často také společně prožívají napětí při dostizích. „Když se ohlédnu, byl to pro nás určitě skvělý rok. 71 startů, 15 vítězství, čtyřikrát jsme vyhráli v zahraničí. V italském Meranu jsme dvakrát zvítězili v dostihu nejvyšší kategorie GR. Také jsme tam v těžké evropské konkurenci posbírali třikrát druhé, třikrát třetí a jedno čtvrté místo,“ bilancuje spokojený Radek Holčák. A co nejslavnější český dostih, který v říjnu sledovaly přes 2 miliony diváků nejen v ČR? Ve 128. Velké pardubické měl mladší z rodu Holčákových železko v ohni. Desetiletého Hegnuse, jednoho z papírových favoritů, kterého nachystal pro žokeje Marka Stromského. „Bylo to velké drama a skončili jsme druzí, což je nádherný výsledek. Ale moc nechybělo, to samozřejmě zamrzí. Hodně jsem chtěl po šestnácti letech zase vyhrát a cítil jsem, že by to mohlo vyjít. I kvůli Markovi a panu majiteli Ševců, který Hegnuse odchovával tady na Valašsku. Tak třeba příští rok, uvidíme,“ šibalsky se usmívá trenér.

O Den otevřených stájí Valencio byl velký zájem

V sobotu 17. listopadu Holčákovci uspořádali Den otevřených stájí, kterému předcházela páteční beseda v kině u Potockých v rámci Mezinárodního festivalu outdoorových filmů. Na stáje, zázemí, zemědělskou techniku, auta pro přepravu, dostihové vybavení a samozřejmě krásné koně se i přes velmi chladné počasí přišlo podívat na 200 návštěvníků. Součástí komentovaného programu bylo předvedení několika koňských šampionů. Zájemcům se podepisoval i populární Marek Stromský a samozřejmě nechyběly tradiční valašské frgály a slivovička. Podrobnou reportáž včetně videa si můžete prohlédnout na webu www.valencio-holcak.cz. Večer navíc proběhlo posezení s majiteli koní a celým týmem, na kterém se v premiéře promítal netradiční dokument o účasti karlovských v letošní Velké pardubické. Ten by měl mít v lednu projekci také ve Štěpánkovcích pro fanclub a přátele Marka Stromského.

Zimní spánek? Ale kdeže!

A co se děje u Holčáků přes zimu? Nohy na stole a relax u krbu? „Dostihová sezona v našich zeměpisných šířkách začíná v dubnu a končí v listopadu. Mohlo by se zdát, že teď máme několik měsíců klídek, ale ten není u koní nikdy. To je na naší práci krásné a hodně náročné zároveň,“ říká Radek Holčák a dále vysvětluje: „Přes zimu je to sice malinko volnější hlavně o víkendech, ale i tak pořád platí vstávání brzy ráno, postarat se o naše svěřence, pečlivě se jim věnovat a dopřát jim odpočinek i přiměřenou aktivitu, aby se cítili dobře. Do toho už od podzimu řešíme s majiteli třeba nové nákupy koní v zahraničí, kontrolujeme techniku a stroje, udržujeme areál, cesty i tréninkové plochy. A než se po svátcích nadějeme, je čas začít ladit formu na první dostihy a další rok plný dobrodružství a napětí. Jak se říká - furt ve střehu a pořád se něco děje. O to více si vážíme všech, kteří s námi spolupracují, pomáhají a fandí rychlým koním z Velkých Karlovic.“

Text: Ondřej Carda, foto: Ondřej Carda, Romana Nevěřilová, Bohumil Křížan, archiv Valencio

FC Velké Karlovice - Karolinka

Podzimní část sezóny 2018/19 zvládli muži FC VKK náramně. Najmě doma vytvořili takřka nedobytnou tvrz a jsou v tabulce domácích utkání na druhém místě s 19 body a skóre 20:6. Venku už to bylo horší, o čemž svědčí statistika zisku jen 7 bodů a skóre 10:16.

Celkově po podzimu je z toho čtvrté místo s 26 body a skóre 30:22. Střelecky jako už tradičně vévodí tabulce Pavel Škrobák, jemu zdatně až do své absence z důvodu nemoci sekundoval Honza Pavelka.

Základem úspěchu každého mužstva je branky nedostávat a o to se na podzim postarali jak v brance Tomáš Bil, tak i celá obrana dirigovaná Pepou Mikulou, kapitánem mužstva. Výkon zálohy se zvedl nárůstem formy Tomáše Kašpara a o útoku již byla řeč. Nelze říci, že ti, kdož zde nejsou jmenovaní hráli hůře, vždyť se jedná o kolektivní sport a bez zapojení všech aktérů na hřišti se dobrý výsledek nezrodí.

Přes zimu se dají očekávat poměrně razantní změny jak v mužstvu, tak i ve vedení A týmu, ale o tom zase někdy příště, resp. všechny možné varianty jsou zatím na stole a k zásadnímu pokroku jsme ještě nedospěli.

Dorostenci prošli na podzim poměrně složitým obdobím, kdy v mužstvu začaly sílit hlasy, které nabourávaly soudržnost a tým i kvalitu přípravy a samotných utkání. Po krátké ale intenzivní domluvě ze strany vedení FC se dostavily úspěchy v podobě nárůstu zisku bodů, a tak dorost skončil v krajské soutěži po podzimu na 9. místě se skóre 20:32. Paradoxně se chlapcům více dařilo venku, kde jsou v tabulce na 7. místě, oproti domácí tabulce, kde zakotvili až na 11. příčce. V týmu je hned několik velice slibných individualit, ze kterých by se v krátkém čase mohly stát opory „A“ týmu. Schopnosti na to mají, teď to záleží jen na nich samotných. Konkrétně nutno zmínit Ondru Gajdoše, Martina Bila, Matěje Jurajdu a Radima Maňáka, kteří už „nakoukli“ do šatny dospělých. Zde přes zimu zřejmě taktéž dojde k nějakým změnám, ale situace je stejná jako u „áčka“.

Jaroslav Valián

Závěr golfové sezóny 2018

Pro Matěje Baču byl letošní závěr sezóny nezvykle rychlý. Po prázdninách nabitých turnaji ho čekala největší akce roku, Evian International Junior Open ve Francii. Jelikož jde o turnaj, kterého se účastní hráči pouze do 14 let, věděl, že si ho zahraje naposled. Proto obětoval podzimní část sezóny pouze přípravě na tento turnaj. V neděli 16. září po příletu do Evian týmu České republiky čekala nádherná podívaná v podobě finálového kola ženského turnaje LPGA. Celý tým si užil atmosféru světového turnaje a byl to pro ně skvělý zážitek, vidět nejlepší hráčky světa, a projít si hřiště s Jessicou a Nelly Kordovými.

První kolo juniorského turnaje našemu týmu moc nevyšel, strategie hrát golf bez zbytečných chyb a držet míček na fervejích byla příliš konzervativní a český tým se po prvním dnu krčil na 9. místě.

Druhý den dostali hráči od trenérů radu nevzdávat se a zkusit ještě zabojet. Všichni hráči se výrazně zlepšili a vybojovali pro ČR skvělé 4. místo za hráči z USA, Španělska a Koreje. V jednotlivcích obsadil Matěj 9. místo. Domů jsme odjížděli spokojení a s vědomím, že za světem nijak zvlášť nezaostáváme.

V současné době už probíhá tvrdá kondiční příprava na další sezónu. Matěj je znovu pro sezónu 2019 součástí reprezentačního výběru, se kterým ho čekají soustředění v Abu Dhabi, tureckém Beleku a v Irsku. Nejvíce tréninkového času ale stejně jako každý rok bude trávit v golfové hale na hotelu Horal ve Velkých Karlovicích. První turnaj nové sezóny by měl Matěj odehrát nejdříve v dubnu. Doufáme, že se mu vyhnou zdravotní problémy, které značně ovlivnily letošní sezónu, která i tak byla výborná.

Bača Leo ml.

Truck Trial

8 a 9. 9. 2018 jsme zajížděli do trialové lokality tankodromu Rantířov u Jihlavy. I když se tohoto závodu zúčastnila jen jedna naše posádka, a to Josef Drozd a Zdenek Horák, nevedli si vůbec špatně. Po skvělém začátku, kdy, jak říkáme, jezdili jak z partesu, skončili po prvním velice náročném dni na skvělém prvním místě. Letošní Jihlava byla protkána mnoha brody, ve kterých bylo i 1.70 m vody pěkně promíchané s bahínkem. Druhý den si kluci opět užívali skvěle postavené průjezdní brány, a až na jedno malé zaváhání jeli skvěle. Bohužel to zaváhání je ale odsunulo na druhé místo v celkovém hodnocení. I tak to byl skvělý víkend.

Tímto závodem nám skončil truck trialový rok. V hodnocení celé sezony to nebylo tak špatné. Škoda jen, že z důvodů pracovního vytížení a také z nedostatku financí jsme nemohli odjet všech šest závodů. Posádka Roman Zeř a Jiří Jurečka odjela jen dva závody, a tudíž nebyla v mistrovství ČR klasifikována. Josef Drozd a Zdenek Horák odjeli o jeden závod více (již zmiňovaná Jihlava) a v celkovém hodnocení skončili na 11. místě.

Na příští sezonu chceme upravit podvozek na naší V3Sce a doufáme, že těch závodů si odjedeme více.

Další velkou chloubou našeho truck trialového klubu je Lukáš Drozd z Podřatého. Ten se účastní traktoriád se svým traktúrkem „Těžíkem“ nejen u nás, ale zajíždí i na Slovensko. Bývá nejmladším účastníkem závodu, ale pozornosti se těší větší jak ostřílení traktoristi. Jeho excelentní couvání s vlečkou lahodí všem, kdo to kdy vyzkoušeli. A nejen to, ale odhodlání vždy zvítězit z něj dělá opravdového závodníka.

Výčet jeho úspěchů hovoří za vše:

- 24. 4. 2018 jsme ho mohli spatřit ve Zdechově, kde bojoval s dospělými a obsadil krásné 5. místo.
- 10. 6. 2018 odjížděl na slovenský Keblovský Drapák ve Svederníku a 2. místo bylo nádherné.
- 16. 6. 2018 Kozlovice a 5. místo bylo úspěchem v náročné trati.
- 1. 9. 2018 opět Slovensko a tentokrát Papradňanský Bolceň, kde získal 2. místo a velký obdiv u diváků.
- 2. 9. 2018 zůstal na Slovensku a 2. místem vypálil rybník zkušeným borcům na Závrivském dířeráku.
- 6. 10. 2018 ukončil sezonu ve Střelné, kde byl vyhlášen nejmladším účastníkem traktoriády.

Tak to je výčet jeho úspěchů. Veliké díky patří celé rodině Drozdových, kteří podporují Lukiho v krásném a náročném koníčku. Za celý trialový klub bych chtěl poděkovat všem našim sponzorům, kamarádům, fandům a známým za podporu našeho sportovního teamu. Velké díky patří i našim rodinám, že mají pochopení pro náš náročný koníček.

Všem chceme popřát veselé Vánoce a do nového roku hodně zdraví a rodinné pohody.

Roman Zeř

HC Velké Karlovice

Do nového ročníku hokejové sezóny jsme vstoupili s pořádnými posilami. Podařilo se nám domluvit bývalé hráče juniorských i seniorských týmů HC Vsetín. Tímto krokem jsme omladili a zároveň ucelili letošní soupisku a daří se nám hrát v rozumném počtu hráčů.

Začátek sezóny se nám příliš nevydařil a z prvních čtyř zápasů jsme si odnesli porážky. Nevěšeli jsme hlavy. Věděli jsme, že jde jen o to, aby se noví spoluhráči poznali a zvykli na náš druh hokeje. Od pátého kola tak už sbíráme jen výhry za 3 body nebo v prodloužení.

Posledním kolem (21. 11. 18), kdy jsme porazili vedoucí tým HC Retofy 5:2, jsme se vyvíhli do čela tabulky. Kromě průběžného vedení v lize se daří i našim jednotlivcům, kdy tabulku bodů vede náš útočník Marek Knebl - 47 bodů, na druhém místě je kapitán Josef Mikula - 34 bodů a na čtvrtém místě je obránce David Kapr - 24 bodů. Kromě již zmíněných útočníků se nám daří i v brance. S velkým přispěním kvalitní obrany vede tabulku gólmánů Martin Cigánik s úspěšností 81,82% zákroků.

V tuto chvíli máme odehráno 13 kol, a ještě nás nějaká čekají do play off. Letošní systém je následující: Hrají se tři kola základní části. Po základní části týmy na prvním až čtvrtém místě odehrají semifinále na tři vítězné zápasy (1. vs 4., 2. vs 3.). Vítězové hrají finále rovněž na tři vítězné zápasy, poražení hrají o třetí místo. Mužstva na pátém a šestém místě mezi sebou odehrají sérii na tři vítězné zápasy o konečné umístění.

Věříme, že se bez problému dostaneme do bojů o první místo. A pokud byste se chtěli někdy přijít podívat a zafandit si, tak nás můžete sledovat na našem Facebookovém profilu - HC Velké Karlovice, kde pravidelně informujeme o zápasech a výsledcích. Tabulky a statistiky najdete na <http://www.valmezliga.estranky.cz>.

Martin Cigánik

V Karlovicích máme mladé šachisty

Dne 20.10. 2018 v Karlovině ve Valašském divadle proběhlo první kolo Mistrovství mládeže Valašska - šachových turnajů - 1. Vasto tour. Sešlo se tam na 80 mladých šachistů z Valašska i ze Slovenska. Soutěžili ve třech kategoriích podle věku H9-11, H-13, H-16.

Mezi nejlepšími z nejmladší kategorie H9 byli právě šachisté z Velkých Karlovic, a to na prvním místě Šimon Orság, na druhém místě Jakub Staněk. Třetí místo obsadil Rostislav Alfeldi z Karolinky. Mezi dívkami se nejlépe umístila v kategorii H-13 - Eva Škrabánková. Velice fandím našim mladým šachistům, kteří začínali ve škole v šachovém kroužku. Děkuji rodičům za čas, který věnují přípravě dětí na turnaje a zápasy, děkuji i všem ostatním šachistům, kteří Velké Karlovice reprezentují.

Andrea Křenková

Naše včelstva na podzim a v zimě

Teplé letní dny skončily a dny se krátí. Med je ve sklenicích, medomety umyté, vosk vyvařený a souše ošetřené sírovými knoty, aby je nezneškodila molice. Včelky se z jara a v létě postaraly, aby měl včelař med, před zimou se musí včelař postarat o to, aby včelky měly dostatek cukerných zásob. Je taky nutné včely ošetřit přípravkem, který je zbaví parazita, přísátého na jejich těle.

Na konci srpna klade včelí matka do buněk poslední vajíčka, ze kterých se vylíhnou včely, které přežijí až do jara. Slunce se sklání níž a níž, dny a noci jsou chladnější, včelstvo v úle se stáhne do chomáče, ve kterém setrvá až do jara. To už bude každý včelař čekat na zápraží, až jeho včelky opět vyletí z úlu. A takhle pěkně to zveršoval náš člen S. M.

*Jarní slunce úly svaží,
včelař přichystán je na zápraží,
jaro je tu, včela v letu,
louky, lesy, plné pylu,
pilná včela spěchá k úlu.
Brzké léto plné plásty značí,
včelař medomet už roztáčí
a je podzim, list už opad,
svatý Ambroži, prosíme,
rač nám pozhnání dát.*

Letošní rok v našem katastru byl na snůšku chudý, přesto členové přichystali v místním muzeu košťování medu. Ke košťování bylo připraveno 16 vzorků. Tato akce měla velký úspěch. Návštěvníci si stýskali jen nad tím, že si nemohou tak dobrý med koupit. Takto medy hodnotili. 1. Škorňa Josef, 2. Podešva Václav, 3. Vašek Libor, Pavlačka Otakar a manželé Rapantovi. Všem, kdo darovali med ke košťování, děkujeme. ZO Velké Karlovice má 32 členů včelařů, 10 neorganizovaných včelařů, 45 stanovišť, 314 včelstev.

Jubilanti v letošním roce: Karel Šturala, Ludvík Stoklasa, Ludmila Uherková.

Ludmila Uherková

Hodnocení biatlonové sezony 2018

Rok 2018 už se pomalu krátí, a tak i náš oddíl hodnotí, jaký byl. Největší poděkování patří našim sportovcům za jejich sportovní výkony, odpovědný přístup ke sportovní přípravě a vzornou reprezentaci obce Velké Karlovice. V tomto roce aktivně sportovalo 40 členů oddílu pod vedením 5 trenérů a fyzioterapeuta. Mezi významné biatlonové úspěchy našich svěřenců patří úspěch na mistrovství České republiky v žákovských kategoriích (3. místo), v dorosteneckých (2. a 3. místo) a junioři vybojovali 2. a 3. místo. Z našeho oddílu je i dvojnásobný juniorský mistr světa v biatlonu. Neméně významné jsou i úspěchy v závodech na kolečkových lyžích, kdy závodníci pravidelně obsazovali přední místa ve svých kategoriích. Podobných úspěchů jsme dosahovali i v závodech na horských kolech v juniorských kategoriích. Další velké díky patří našim sponzorům, kteří podpořili hlavně volnočasovou práci s mládeží materiálně i finančně - Fond Zlínského kraje (rozvoj sportu v regionu a účast žáků na mistrovství České republiky); VaK Vsetín; Klematcz; Strabag; Nadace SYNOT (prostřednictvím sportovního a zájmového grantu); Sdružení Valašsko - Horní Vsacko; firmy Polar; Craft; Enervit; XCSport; Rossignol; obec Velké Karlovice; město Karolinka; restaurace Pepicentrum a chata Bačkářka, kde pravidelně pořádáme sportovní akce a zimní i letní soustředění našich sportovců. V oblasti investičních dotací významně podpořil výstavbu nově vznikajícího biatlonového areálu Fond Zlínského kraje pod záštitou hejtmána Jiřího Čunka. Velkou pomocí v naší práci se sportující mládeží je zázemí vybudované v základní škole ještě za bývalého vedení a významné podpory pana ředitele PaedDr. Karla Vašuta. Ceníme si pokračujícího vstřícného přístupu pedagogického kolektivu naší školy i pod novým vedením Mgr. Svatavy Koňářkové. Se vstřícným jednáním jsme se vždy setkali i při jednáních se zastupiteli obce, kterým za jejich dosavadní podporu děkujeme, gratulujeme novým zastupitelům a těšíme se na spolupráci při rozvíjení sportovních a volnočasových podmínek pro sportující veřejnost v naší obci.

Roman Štvrtecký

Medaile Jakuba Štvrteckého z MS juniorů

Druhý rok mladých hasičů Velkých Karlovic

Pro loňské premiérové sezoně nás čekal plnohodnotný hasičský rok. To znamená jedenáctiměsíční činnost od ledna do prosince. Představa téměř nepřetržitého koloběhu tréninků a soutěží může vypadat nudně, ale opak je pravdou.

Zimní a jarní období jsme věnovali budování fyzické kondice v obecní tělocvičně a na bazénu v Rožnově pod Radhoštěm. Jakmile bílou nahradila zelená a sníh se přeměnil na trávu, přesunuli jsme se do našeho hasičského domova ve zbrojnici v Tisňavách. Tady přišly na řadu už náročnější tréninky jednotlivých hasičských disciplín jako TFA, 60 m s překážkami, požární útok, branný závod a jiné. Kategorii dorostu čekaly před ostrým startem zdravotní zátěžové testy v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně. Dopadly dobře a mohlo se začít naplno závodit. Dorostenci věnovali letošní sezonu tréninku požárního útoku a tréninku a závodům TFA. V této disciplíně jsme si připsali několik úspěchů jak na domácích soutěžích, tak těch vzdálenějších a v neposlední řadě i na Slovensku. Ne každý závod TFA disponuje dorosteneckou kategorií, a proto naši mladí závodníci převážně startovali v nejjobsazenější kategorii mužů. Mezi medailové úspěchy řadíme 2. místo v kategorii 4-členných mužských týmů ve Valašských Kloboukách a 1. místo v ženských týmech na Halenkově. Individuálně musím ocenit fyzický a mentální pokrok u všech závodníků, posunutí vlastních limitů a technické zdokonalení na překážkách. V dorostenecké kategorii

se dařilo Filipu Chudějovi - zimní TFA Velké Karlovice 2. místo, noční TFA Sůkenická 1. místo, noční TFA Velké Karlovice 2. místo, TFA Horný Kelčov (SK) 1. místo a Tomáši Luskovi – 2. místo TFA Horný Kelčov. Obsadili jsme několikrát bramborové pozice a v mužské kategorii se našim závodníkům dařilo opakovaně probíjet do top 15, což je vzhledem k nízkému věku a konkurenci v kategorii velký úspěch. Jejich kolegové v kategorii mladších žáků od 7 do 11 let se věnovali nácviku disciplín branného závodu jako je uzlování, střelba ze vzduchovky, první pomoc, orientace v mapě a další. Každou dětskou hasičskou dušičku přes léto potěší trénink požárního útoku. V reálu to znamená nabírání vody, stříkání z hadic, koupání v kádi a testování teploty tisňavského ledovcového toku na vlastní kůži. Další technickou disciplínou je pak běh na 60 m s překážkami, kde jsme si vyzkoušeli jak jeho venkovní, tak halovou variantu. Poprvé jsme se účastnili závodů ve výstupu na věž, kde jsme brali bronz. V neposlední řadě je třeba zmínit i dětské TFA. Nejmenší železní hasiči na rozdíl od dospělých neoblékají zásahový komplet, dýchací přístroj, rukavice a přilbu. Malé TFA tak připomíná tuto náročnou disciplínu pouze zmenšenými překážkami a nadšením dětí, které tuto novinku mezi

hasičskými disciplínami provází. Medailové úspěchy v této disciplíně jsme zaznamenali ve Velkých Karlovicích, Halenkově, Veselé, Kostelanech, Horném Kelčově – zde jsme obsadili 5 ze 6 medailových umístění. Pro děti pořádáme řadu domácích soutěží: požární útok, TFA, 60ky a braňák. Mezi nesoutěžní náplní mladých hasičů patří především exkurze na stanicích hasičů a horské služby. Nácvik první pomoci a chování při mimořádných událostech. Některá ta brigáda pro udržení finanční kondice pokladničky a práce na překážkách a vybavení ve zbrojnici. Tradiční oblíbenou akcí jsou jarní a podzimní rafty, třídní putování za vodou po České republice. Letos jsme pádlovali po řece Moravě na úseku Mohelnice-Litovel a na Plumlovské přehradě.

Závěrečný měsíc roku bývá i u mladých hasičů ve znamení odpočinku. Přejeme Vám klidné prožití svátků vánočních a do nového roku vše dobré.

Lukáš Vojvodík, SDH Velké Karlovice - Tisňavy

Pf 2019

*Děkujeme našim
zákazníkům za spolupráci
v uplynulém roce a přejeme
všem krásné svátky vánoční
a do nového roku hlavně dobré
zdraví a spokojenost.*

www.lufty.cz

T: 604 972 791 - E: info@lufty.cz

RUSTLER
Centrum financí a pojištění

KANCELÁŘ-1. poschodí, Dům služeb KAROLINKA, U Sokolovny 277, Karolinka
Otevřeno: Po / Út / St / Čt - 9.00 - 15.00
tel.: 731 186 597 / 604 478 400 e-mail: info@rustler.cz

Veselé Vánoce plné štěstí, lásky, zdraví
a Božího požehnání v novém roce 2019
Vám přeje Váš tradiční partner na pojištění

Děkujeme za přízeň

www.rustler.cz

Nabízíme servis čistíren odpadních vod (ČOV)
a jejich opravy.
Odběry vzorků z ČOV i z výústí a zajištění
vývozů.
Kontakt: Mobil: 736 647 488, 603 104 551
e-mail: lenka.podhanyiova@cheport.cz

„Lékařský zákrok“ u lip na Machůzkách

Čas zastavit nelze, a to platí jak u člověka, tak u stromů. A právě zub času a s ním spojené choroby vyvolaly potřebu snížit korunu (tzn. ořezat je) u památných lip na Machůzkách. Ty byly **vysazeny v roce 1753** na paměť bitvy z roku 1733 o hranici mezi Moravou a Uhrami.

U lípy vpravo byla na spodní části kmene zjištěna **dřevokazná houba spálenka skořepatá** (dříve označovaná jako dřevomor kořenový), která způsobuje intenzivní bílou hnilobu. Houby mohou snížit stabilitu stromu, a proto bylo potřeba řešit její zlepšení zmenšením jeho koruny. V první fázi cca o 1/3 a dle dalšího vývoje případně více. Strom je našťastí olistěný v celém objemu koruny, takže po ořezu tu nezůstanou jen holé pahýly.

U lípy vlevo od kříže nebyla spálenka dosud zjištěna, ale její přenos se bohužel nedá vyloučit, neboť kořeny stromů se dotýkají. Ze zadní strany kmene je navíc rozsáhlá otevřená dutina zakrytá šindelovou stříškou. Vzhledem k výšce stromu (35 m) bylo třeba i u této lípy podpořit stabilitu snížením výšky. Tato lípa má korunu užší a vysoko vyvětvenou, takže po ořezu zůstane menší objem olistěných větví.

Podle reakce a stavu stromů po zpětném olistění dolní části koruny odborníci rozhodnou, zda bude potřeba v dalších letech korunu dále snížit. Ve výsledku by mohla být konečná výška až poloviční oproti stavu před ořezem. To ale záleží na reakci stromu a jeho celkovém stavu.

Práce v listopadu provede certifikovaný arborista Jan Eliáš z Podlesí. Odborně náročné práce hradí Správa CHKO Beskydy z tzv. **Programu péče o krajinu MŽP.** (Článek byl napsaný ještě před ořezem lip. Jak vypadají nyní, můžeme všichni sledovat. Přejme jim dlouhý život.)

Stav před zákrokem

Dřevokazná houba (detail)